

πλάτης, ἔπειτα καὶ ἄλλο, καὶ ἄλλο καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ἄλλο ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐνῶ οἱ παριστάμενοι βλέποντες τὰς ἀλληλοδιαδόχους καὶ παρατεινόμενους αὐτοὺς κτύπους, νομίζουσιν ὅτι ὁ κατηγορούμενος δίδει γροθιαῖς. Ὁ παθὼν ἐκπνέει μετ' ὀλίγας στιγμᾶς, ἐνῶ ὁ φονεὺς συλλαμβάνεται ὑπὸ χωροφύλακος, εἰς ἃν παραδίδει τὴν μάχαιράν του, τὴν ὁποῖαν μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου του εἶχεν ὡς ἐν θριάμβῳ κρεμάσει ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Ὁ γέρον πατὴρ ἀπεσῆθη ἡσύχως, κατὰ τὰς στιγμᾶς τῆς γενικῆς συγκινήσεως καὶ ταραχῆς.

Ἀφορμὴ τοῦ κακουργήματος, κατὰ τινὰς μάρτυρας, εἶνε ράπισμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ φονευθέντος εἰς τὸν πατέρα κατηγορούμενον κατ' ἄλλους, μάλωματα τῆς γυναικὸς τοῦ γέροντος μετὰ τὰς ἀδελφάς τοῦ παθόντος. Ἀξιοσημείωτος δὲ ἡ μεγίστη ψυχολογικὴ ἐπιρροή, ὡς ὁ πρῶτος μάρτυς ἀνέφερε, τὴν ὁποῖαν ἐξήσκησαν ἐπὶ τοῦ αὐτουργοῦ τῆς πράξεως οἱ γονεῖς του· αὐτοὶ τὸν ὤθησαν εἰς τὸ ἐγκλημα, καὶ οὗτος ἔτρεψε φανατικὴν ὑπακοὴν πρὸς ἐκείνους. Ὁ πατὴρ, ὅτε ἐδέχθη τὸ ράπισμα ὑπὸ τοῦ φονευθέντος, ὠρίσθη ὅτι θὰ τὸ πληρῶσῃ ἀκριβᾶ. Ἡ μήτηρ, μία μέγαιρα, κατὰ τὸν αὐτὸν μάρτυρα, ἄφισε τὴν κατάρτα τῆς εἰς τὸ παιδί τῆς ἂν δὲν τὸν σκοτώσῃ· καὶ τὸ παιδί ὑπήκουε πάντοτε τυφλῶς τὴν μητέρα του. Ὅ,τι ἐβγαζεν ἀπὸ τὴν δουλειά του, τὰ ἔφερε ὅλα πρὸς αὐτήν· ὅταν ἀμελοῦσε νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐκείνη τὸν ὕβριζε φοβερά· καὶ ὁ υἱός, καίτοι ἀνὴρ πλέον, ἔκρυπτε ἄφρονος τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰς ὕβρεις.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τὸ ἀποτελέσμα τῆς δίκης.

Λυκογιάννην, ὑπῆρχον ἀκόμη ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἀντροῦ καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κάλαθοι διαφόρου μεγέθους, μετὰ τοὺς ὁμοίους ὁ δυστυχὴς ἔκαμε τὰς προμηθειάς του. Τὰ κατασκευασθέντα ὑπ' αὐτοῦ ταῦτα ἀντικείμενα ἔλαβον πρόσωπά τινα νὰ τὰ φυλάξουν ὡς κειμήλια.

Ὁ Λυκογιάννης ἠγάπα τοὺς κοχλίας καὶ ἔτρωγε μεγάλην ποσότητα, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὄστρακα. Ἀλλ' ἂς μπουίμε εἰς τὸ σπήλαιον· ἔχω μαζύ μου φώσφρα· μία δρᾶξ ξηρῶν φύλλων, τὰ ὅποια θὰ καύσωμεν, θὰ μᾶς φωτίσῃ ἀρετὰ διὰ νὰ μπορέσουμε νὰ δούμε τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κατοικίας.

Τοῦ νεανίου ἀνάψαντος φώσφρον εἰσέδυσαν ὑπὸ τὸν θόλον. Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ὁ ἀξιοματικὸς ἔλαβε πτέρεις ἐκ τοῦ σωροῦ τῶν φύλλων, τῶν ἀποτελούντων τὴν κλίνην τοῦ Λυκογιάννη καὶ ἤναψεν αὐτάς. Ὁ μὲν καπνὸς ἐξῆλθε διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ θόλου, ἡ δὲ φλόξ διέχυσε τὴν ἀσθενῆ λάμψιν τῆς ἐπὶ τῶν συσσωρευμένων ὀλισθητῶν λίθων τοῦ βράχου.

Ὁ κ. Λαγγάρδ παρετήρησεν ἀκορόστως. Εἶδεν ἐν πρώτοις τὴν κλίνην τοῦ ἀγρίου· εἶτα, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς πάσας τὰς γωνίας καὶ τὰ κοιλώματα τῶν τοίχων, τὸ ὑπόλοιπον τῶν χειμερινῶν προμηθειῶν τοῦ Λυκογιάννη, κάστανα, λεπτοκάρυα, δρυοβαλάνους, ρίζας, ξηρὰ χόρτα.

Ἐνῶ ἐπεθεώρει, ὁ Ἰάκωβος διετήρει συγχρόνως καὶ τὴν φλόγα, ἥτις ἐφώτιζεν αὐτούς.

Ἀφῆνε ὁ κ. Λαγγάρδ ἄφησε νὰ τῷ διαφύγῃ κραυγῆ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἄγρινιον, 13 Ἀπριλίου

Ἀληθῶς φρίκην ἐμποεῖ παντὶ πολίτῃ, πονοῦντι διὰ τὸ ἀτυχὲς τοῦτο ἔθνος, ἡ ἔνοχος ἀδιαφορία τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ καταστροφῇ πολυτιμωτάτου παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Ἄγρινιου δάσους· ἔδαφος ἐκτάσεως πλέον τῶν 3,000 στρεμμάτων, καλυπτόμενον ὑπὸ πυκνοῦ δάσους, καθιστῶντος τερπνὴν τὴν ὄχθην τῆς λίμνης, καθαρίζοντος τὸν ἀέρα καὶ διαχέοντος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας τὸ ὀξυγόνον, τὸ ζωικὸν ἀέριον, προσθέτοντος φυτικὴν γῆν εἰς τὸ ἔδαφος, πυκνοῦντος τοὺς ἀτμοσφαιρικοὺς ἀτμούς· καὶ κανονίζοντος τὴν θερμοκρασίαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, προσβληθὲν ὑπὸ ἀναξίων πολιτῶν, βανδαλικὸν ἔργον μετερχομένων, ἀπεγυμνώθη ἤδη καὶ ὀλονεν ἐξακολουθεῖ ν' ἀπογυμνοῦται δι' ἐκκοπῆς καὶ ἐμπρησμοῦ. Ἐκεῖ δὲ, ὅπου πρὸ ὀλίγου ἀνεκτίμητον εὐεργέτημα διὰ τὸν τόπον περιεκάλλυνε τὴν ἀρκτικὴν ὄχθη τῆς λίμνης Ἀγγελοκάστρου, ὑπάρχει σωρὸς κατεστραμμένων κορυμῶν ἢ καταστροφῇ τῶν δασῶν κατέστη ἀείποτε διὰ τοὺς ἐνεργούντας αὐτῶν τύπους ἀληθῆς συμφορᾶς καὶ προσεχῆς αἰτίας παρακμῆς καὶ καταστροφῆς· ἡ φθορὰ τῶν δασῶν καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτῶν κάτωθι τῶν παρουσῶν καὶ μελλουσῶν ἀναγκῶν εἶνε ἐν ἑκ τῶν δυστυχημάτων ἐκείνων, ἅπερ πᾶσα Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ, ἐν τῶν σφαλμάτων ἐκείνων, ἅπερ οὐδὲν δύναται νὰ συγχωρήσῃ καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐπανορθοῦνται εἰμὴ δι' αἰῶνων ἐπιμονῆς καὶ στερήσεως.

Εἰς ὅλους τοὺς χρόνους ἠσθάνθησαν τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν δασῶν· πρώτη σκιὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ἀγρίῳ καταστάσει διατελοῦντος· συχνὰ μάλιστα· ἐν τῶν

— ὦ, τὸ δυστυχὲς, τὸ δυστυχὲς παιδίον! ἀνέκραξε.

— Καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ συκρατήσῃ τὴν συγκινήσιν του ἐξερράγη εἰς δάκρυα καὶ ἐκλαυσε γοερῶς.

Ὁ Ἰάκωβος τοὺς ὀφθαλμούς του ἔχων προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ προστάτου του, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν:

— Ἡ ὑπερβολικὴ αὐαίσθησις, του δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς σύνθηες ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Λυκογιάννην· βεβαίως εἰς ἄλλην τινὰ αἰτίαν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ συγκίνησις του!

— Ἰάκωβε, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ διὰ διακεκομμένης φωνῆς, εἶδα, ἔλθετε, φίλε, ἂς ἀναχωρήσωμεν.

Ἐξελθόντες τοῦ ἀντροῦ ἐστράφησαν σιωπηρῶς κύκλῳ τοῦ φαινοῦ λόφου καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν διερχόμενοι διὰ τῶν βράχων τοῦ ὄροπεδίου.

Ὁ κ. Λαγγάρδ εὗρε τὸν καιρὸν νὰ καθησυχάσῃ.

— Εἶπατέ μοι, Ἰάκωβε, εἶπε, τί σκεπτονται εἰς τὸ Μαρτίλ, εἰς τὸ Βλαϊνκούρ καὶ εἰς τοὺς παρακειμένους δήμους περὶ τῆς κυρίας βαρόνης Δεσιμαίτζ.

— Πολὺ εὐνοϊκῶς, κύριε. Ἡ κυρία βαρόνη καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς κάμνον μεγάλα καλά, εἶναι δύο ἄγγελοι προστάται τῆς ἐπαρχίας, δὲν λέγω δὲ ὑπερβολὴν ἂν εἰπῶ ὅτι λατρεύονται.

— Ἡ κυρία Δεσιμαίτζ δὲν ἔχει ὡσαύτως καὶ ἓνα υἱόν;

— Μάλιστα, κύριε· ἀλλὰ μόλις εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν χώραν· σπανίως ἔρχεται εἰς τὸ Βωκούρ τρίς ἢ τετράκις κατ' ἔτος καὶ μόνον διὰ μερικὰς ἡμέρας.

πρώτων ἀντικειμένων τῆς λατρίας του, τὰ δάση ὑπῆρξαν διὰ τὰς ἀναγεννωμένους κοινωνίας, ἰσχυρὸν βοήθημα, μέσον τοῦ ὁποίου ἀπετίναξαν αὐταὶ τὸν ζυγὸν τῆς βαρβαρότητος καὶ ἐνεκαίνισαν τὴν ἐποχὴν τοῦ πολιτισμοῦ· ἐπέπρωτο δὲ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀναμορφωτοῦ, εἰς ὃν τὸ ἔθνος πρὸ ἔτους ἐστῆριξεν ὅλας τὰς ἐλπίδας τῆς ἀνορθώσεως τῶν νόμων Χαριλάου Τρικούπη, αὐτὰ τὰ ὠραία καὶ περικαλλῆ παρὰ τὴν λίμνην τῆς Τριχωνίας δάση, νὰ ὑποστώσι τὴν τελευταίαν ἐρήμωσιν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐλευσεως τοῦ Τρικούπη εἰς τὴν κυβερνήσιν Ἐταιρία ἀποτελουμένη ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ἀγρινίου Μιχαὴλ Βέλλου, τοῦ βουλευτοῦ Τριχωνίας Ν. Βλαχοπούλου καὶ τοῦ Β. Μπουντούρη, οὐδόλως συγκενιουμένων τῶν στενῶν συγγενῶν τοῦ Βλαχοπούλου, οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ ἐπάρχου Τριχωνίας, ἤρξατο ὑπὸ τὰς ὄψεις τῆς ἐκπεληγημένης καὶ φρικιώσεως κοινωνίας Ἀγρινίου τῆς καταστροφῆς τοῦ δάσους καὶ τῆς μετατροπῆς τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εἰς καλλιεργησίμους ἀγρούς καὶ λειμῶνας. Αἱ ἐπανελημμένα καταγγελία τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῇ βανδαλικῇ καταστροφῇ τοῦ δάσους μάτην ἔκρουσαν τῆς θύρας τοῦ τότε εἰσαγγελέως Τσουκαλά, περὶ ἄλλα τυρβάζοντος. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν μετὰ τὴν περὶ καταστροφῆς τοῦ δάσους ἔκθεσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Χλωροῦ, ἰδίους ὁμμοσιν ἀντιληφθέντος αὐτῆς, συνεκινήθη ἐπ' ὀλίγον καὶ ἠπέλιψε καταδιώξεις, ἀλλ' ἡ ἰσχυρὰ προστασία τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐνθυμηθέντος ὅτι πρόκειται περὶ προσφιλῶν προσώπων, ὑποδειχθέντων παρ' αὐτοῦ τοῖς Τριχωνίοις κατὰ τὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἐκλογικῆν των εἰς Ἀγρίνιον ἐκδρομὴν ὡς τῶν σπυριγμάτων τῶν ἀναμορφωτικῶν του ἰδεῶν, ἀπέτρεψε πᾶσαν καταδιώξιν. Ἡ ἐκδεδηλωμένη αὕτη ἀνοχὴ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τοῦ δάσους ἐπόμενον ἦτο νὰ συμπαρασύρῃ καὶ ἄλλους εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ κατανόσφισιν τῆς δημοσίας περιουσίας, ὅθεν ὁ Ἀνδρέας Σκαλτσοδῆμος

μετὰ τοῦ πενθεροῦ του Τζορτζοπούλου, ὁ ἀστυνόμος Ἀγρινίου μετὰ τοῦ Ἰωάννου Τσαπάρα, ὁ Αὐγέρης, Καπελάκης καὶ ἀπειρία ἄλλων ἐπέπεσαν ἀγρίως κατὰ τοῦ δάσους, διεχώρισαν αὐτὸ εἰς τεμάχια καὶ ἀπόνως ἀπεγύμνωσαν καὶ ἀπογυμνοῦσιν αὐτὸ τῶν ὑψικῶμων του δένδρων.

Ἡ χωροφυλακὴ Ἀγρινίου, τυχοῦσα ἐπὶ τέλους φιλοτίμου διευθύνσεως, κατήγγειλε τοὺς καταστροφεῖς τῶν δασῶν, ἡ δὲ εἰσαγγελία, ἀρκεσθεῖσα εἰς τὴν πρωτοκόλλησιν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς τῶν ἐκθέσεων τῆς χωροφυλακῆς, καὶ τούτων τὸ πλεῖστον ἀτελῶν καὶ βεβαιωμένων, οὐδὲν πράττει, δυνάμενον καὶ τὸ ἐγκλήμα νὰ βεβαιώσῃ καὶ τοὺς δράστας αὐτοῦ νὰ τιμωρήσῃ.

Ἡ κοινωνία Ἀγρινίου οὐδαμῶς δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὑπὸ τὰς τυπικὰς καταγγελίας τῆς χωροφυλακῆς ἐνυπάρχει ἡ θέλησις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος. Ἀνάγκη ἐπομένως πρὸς περιστολὴν τῆς ἐπαπειλουμένης τοῦ δάσους παναλεθρίας, νὰ σταλῇ ἐπὶ τόπου ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἀφοῦ πρόκειται μάλιστα, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἀξίας τῆς εἰς τὸ Δημόσιον ζημίας περὶ πράξεως φερούσης τὸν χαρακτήρα τοῦ κακουργήματος· λίαν δὲ συντελεστικὴ πρὸς ἀποθάρρυνσιν τῶν ἐπιχειρούντων τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν χάριν καλλιεργείας εἶναι ἡ κατάληψις τοῦ ἐκδασωθέντος ἐδάφους παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἡ εἰσαγωγή τῶν καταστροφῶν τοῦ δάσους ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις πρὸς ἀποζημίωσιν.

Ἄς ἐλπίζωμεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει ἀνανήσει ἐκ τῆς ἐνόχου ἀδιαφορίας τῆς καὶ διὰ συντόνου καταδιώξεως θέλει θέσει τέρμα εἰς καταστροφὴν, ἐπαπειλοῦσαν αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς ὑπάρξεως καὶ προαγωγῆς ὁλοκλήρου ἐπαρχίας.

K.

- Ὁ δὲ κ. βαρόνος ;
- Ω ! αὐτὸς δὲν ἔρχεται ποτέ.
- Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ρηξίς τις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του ;
- Προδῆλως, ἐπειδὴ ζοῦν ἀπομειμακρυσμένοι.
- Νομίζετε λοιπὸν, Ἰάκωβε, ὅτι ἡ βαρόνη Δεσιμαῖζ δὲν ἐπανεῖδε τὸν σύζυγόν της ἀφότου ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Βωκούρ ;
- Ἐπὶ τούτου, κύριε, δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀποκριθῶ. ἀλλ' ὅτι γνωρίζω εἶνε ὅτι ἡ κυρία βαρόνη δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὸν πύργον, εἰμὴ ὅταν πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Ἀρβείλλην, παρὰ τῷ φίλῳ της κ. Βιολαῖν καὶ εἰς Ἐπιναλ ἅπαξ ἢ δις τοῦ ἔτους, χάριν ὑποθέσεων συμφέροντος καὶ ἀγορῶν.
- Ἡ κυρία βαρόνη Δεσιμαῖζ, ἥτις εἶνε ἀκόμη νέα καὶ ὠραιοτάτη, καθ' ἃ μοῦ εἶπαν, ὑπέλαθεν ὁ κ. Αἰγγάρδ, διάγει βίον θλιβερόν, μονότονον !
- Ἀλήθεια, κύριε.
- Λυποῦμαι εἰλικρινῶς τὴν δεσποινίδα Δεσιμαῖζ, καταδικασθεῖσαν νὰ συμερίζηται τὴν ἀποχώρησιν τῆς μητρὸς της.
- Ἡ νεαρὰ δεσποινὶς δὲν μοῦ ἀπέκρυψεν ὅτι ἦτο δυστυχῆς.

- Εἶνε ὠραία ;
- Ἀξιολάτρευτος, κύριε, χαρίεσσα, ἀξίεραστος καὶ ἀγαθὴ ὡς ἡ μήτηρ της.
- Τότε ἐννοεῖ κανεὶς, ἐπειδὴ ἦτο δυνατόν εὐκόλως ν' ἀγαπηθῇ, διατὶ ἐνέπνευσεν ἔρωτα εἰς τὸν δυστυχῆ Λυκογιάννην.
- Ὁ κ. Αἰγγάρδ ἔπαυσεν ἐρωτᾶν τὸν νεαρὸν ἀξιωματικὸν καὶ περιέπετεν εἰς βαθεῖαν ὄνειροπόλησιν.

II

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

- Ἀνευρίσκομεν τὸν κ. Αἰγγάρδ εἰς Ἐπιναλ, ἐν τινι ὀρόφῳ τοῦ ξενοδοχείου Δουξ τῆς Λορραίνης.
- Καθήμενος ἐμπροσθεν γραφείου, κεκαλυμμένου ὑπὸ χαρῖτων, ἐργάζεται. Εἶχεν ἤδη γράψαι τρία ἢ τέσσαρα γράμματα, ἔτοιμα νὰ ριφθῶσιν αἰς τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον· τώρα ἀντιγράφει κοινοποιήσει· καὶ τακτοποιεῖ ταυτοχρόνως τὰ ἐνώπιόν του ἐκτεθειμένα χαρτῖα.
- Ἡ ἡμίσεια τῆς ὀγδόης σημαίνει ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἐστίας ὰρολογίῳ. Σχεδὸν ἀμέως κρούεται ἐλαφρῶς ἡ θύρα.
- Εἰσέλθετε, εἶπεν ὁ κ. Αἰγγάρδ.
- Ἵππράτης τις ἐμφανίζεται, φέρων γράμματα ἐπὶ δοχείῳ